

A Fővárosi Ítéltábla a Bojtosné dr. Stumpf Adrienn jogtanácsos által képviselt ... (felperes címe) felperesnek - a dr. Tordai Csaba ügyvéd (fél címe) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen személyiségi jogsértés megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. április 27. napján kelt 71.P.25.960/2016/8. számú ítélete ellen a felperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg - 15 napon belül - együttesen az I-II. rendű alpereseknek 25.000 (Huszonötezer) forint összegű fellebbezési eljárási költséget.

A le nem rótt 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az I. rendű alperes által üzemeltetett ... internetes hírportálon 2016. október 15-én „....” címmel jelent meg a II. rendű alperes által írt cikk. A cikk közölte, hogy „....”. A cikk - a link megjelölésével a cikkhez közvetlen elérést is biztosítva - visszautalt a II. rendű alperes által írt, a ... oldalon 2009. szeptember 9-én megjelent cikkekre, amelyben a II. rendű alperes megírta, hogy „....”, illetve „....”.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az I-II. rendű alperesek azon sértő és valótlan tényállításokat tartalmazó mondatokkal, miszerint „....”, „....”, illetőleg „....” megsértették a felperes jóhírnevét. Az I-II. rendű alpereseket elégtétel adására, illetőleg sérelemdíjként egyetemlegesen 200.000 forint megfizetésére kérte kötelezni. Kérte továbbá az I-II. rendű alperesek eltiltását a további jogsértő magatartástól.

Az I-II. rendű alperesek érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Hivatkozásuk szerint a kifogásolt állítások nem a felperesre, hanem kifejezetten a perben nem álló ... vonatkoztak, ráadásul olyan tevékenységére, amelyek idején nem a felperes vezetője volt. Állításuk szerint a felperes nem vitatta, hogy valósak a kifogásolt állítások ténybeli alapjai, ezért a felperes a valós ténybeli alapok alperes általi minősítését tekinti - alaptalanul - a jóhírnevét sértőnek. Utalt arra is, hogy a kifogásolt szövegrészek nem minősülnek indokolatlanul bántónak, sértőnek, lealacsonyítónak, így azok a jóhírnév megsértésére nem alkalmasak.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az I-II. rendű alpereseknek személyenként 50.000 forint perköltséget. Megállapította, hogy a kereseti illetéket a felperes teljes személyes illetékmentességére figyelemmel az állam viseli.

Határozata jogi indokolása szerint a felperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettségnek nem tett eleget. Maga sem hivatkozott arra, hogy az alperesi cikkekben valótlan tényállítás lett volna, illetőleg valótlan tényállítás híresztelésére került volna sor. Nem vitatta azt sem, hogy a ... vezető a sebességi korlátokat túllépve közlekedett szolgálati autójával, és a tilos jelzésen áthajtott. Annak a tényállításnak a valósága vonatkozásában pedig, hogy a ... járőrei a gépjárművet e miatt üldözöbe vették volna, a felperes bizonyítékot megjelölni nem tudott. Ebből következően, amennyiben a felperes vitatta volna a tényállítás valóságtartalmát, állítása bizonyíthatatlan. A felperes azt állította, hogy az I-II. rendű alperesek azon valós tény elhallgatásával, miszerint a ... vezető a megkülönböztető jelzést jogszerűen használta, valós tény hamis színben tüntetett fel, ezzel a felperest kedvezőtlen hamis színben tüntették fel, úgy állították be, hogy annak vezetője másokat veszélyeztető jogellenes tevékenységet folytat; érvelése szerint a jogi személy vezetőjéről szóló negatív állítások automatikusan maguk után vonják a jogi személy negatív megítélését is. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem állapítható meg olyan valós tény hamis színben feltüntetése, amely a felperesre vonatkozott volna. A ... vezető a szolgálati gépjárművel valóban a közlekedési szabályokat megsértve közlekedett, ez azonban kizárólag az ő megítélését befolyásolja negatív irányban, a felperesét nem. Utalt arra is, hogy a cikkek a jogi személy mulasztását nem vetették fel, nem állították, hogy a ... vezető a státusza miatt elkerülhette a felelősségre vonást. Tekintettel arra, hogy a jóhírnévhez fűződő jog megsértése nem volt megállapítható, szükségtelennek tartotta annak bizonyítását, hogy a II. rendű alperes által írt cikk a ... tájékoztatásának megfelelő tartalmú volt.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést; elsődlegesen annak megváltoztatásával a keresetnek helyt adó döntés meghozatalát, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését kérte. Az elsőfokú ítéletnek mind a bizonyítottság hiánya, mint pedig a jogi személy keresetösségi jogának hiányára való hivatkozását tévesnek tartotta. Az elsőfokú bíróság megállapításával szemben a felperes keresetében kifejezetten hivatkozott a perbeli cikkekben megjelent valótlan tényállításokra, illetőleg arra is, hogy az I-II. rendű alperesek való tényeket hamis színben tüntettek fel. A keresetében foglaltakat megerősítve utalt arra, hogy a cikkekben szereplő állítások különösen alkalmasak arra, hogy mind ..., mind a felperesre rossz fényt vessenek. Azt a látszatot keltik, hogy ... vezetőként áthághatja a szabályokat, vezetői pozíciója okán mentesülhet a szabályok betartása alól. Kiemelte, hogy a perbeli kereset alapját képező 2016. október 15-én megjelent cikk idején ... már a ... vezetője volt, a személyére vonatkozó valótlan, illetőleg való tényeket hamis színben feltüntető állítások kihatottak a felperesre, ezért sértették a jóhírnevét.

Az I-II. rendű alperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Hivatkozásuk szerint a felperes által kifogásolt részletek nem a felperesre, hanem személy szerint annak vezetőjére, ... vonatkoztak, illetőleg hivatkoztak arra is, hogy a felperes maga sem vitatta azt a valós tény, amely szerint ... 2009-ben a sebességhatárt túllépve közlekedett szolgálati gépjárművével, és nem vitatta az elsőfokú eljárásban azt sem, hogy a szolgálatot teljesítő járőrök követték a sebességhatárt túllépve közlekedő ... vezetőt, azonban megállítani nem tudták. Ezen való tények „eszeveszett száguldásnak”, illetőleg „üldözésnek” való minősítése értékítélet, amely a jóhírnév megsértésére nem alkalmas, a becsülethez való jog megsértését sem eredményezi. További hivatkozásuk szerint az elsőfokú bíróság okszerűen minősítette életszerűtlennek, hogy amennyiben megkülönböztető jelzést használt volna ..., akkor a járőrök hosszú időn keresztül követték volna.

Az elsőfokú bíróság ítéletének jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla teljes terjedelmében felülbírált [Pp. 228. § (4) bekezdés].

A felperes fellebbezése megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével helyesen állapította meg, és helyes az arra alapított ítéleti döntése is, annak ténybeli és anyagi jogi indokaival a Fővárosi Ítéltábla túlnyomórészt egyetértett. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a következőket emeli ki.

A felperes által állított jogsértés idején hatályos, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:43. § d) pontja szerint a személyiségi jogok sérelmét jelenti különösen a becsület és a jóhírnév megsértése. A 2:45. § (1) bekezdése értelmében a becsület megsértését jelenti különösen a más személy társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezőmódjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánítás, míg a (2) bekezdés akként rendelkezik, hogy a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlan tényt állít vagy hírszettel, vagy valós tényt hamis színben tüntet fel.

Egységes a bírói gyakorlat abban, hogy a személyiségi jogi perekben is irányadónak kell tekinteni - egyebek mellett - a PK 13. számú állásfoglalást, amely szerint az a személy léphet fel igényérvényesítéssel, akinek személyére a sajtóközlemény - nevének megjelölésével vagy egyéb módon - utal, vagy akinek a személye a sajtóközlemény tartalmából felismerhető.

A Fővárosi Ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság érvelésével, miszerint a felperes az adott esetben nem rendelkezett keresetőségi joggal. A per tárgyát képező cikkek sérelmezett részei ugyanis kifejezetten a felperes vezetőjének személyével foglalkoztak, a leírtak őt magát személyében érintették, amikor az I-II. rendű alperesek azt közölték, hogy „...”, „...”, illetőleg „...”.

Az a körülmény, hogy az I-II. rendű alperesek egy olyan esetet elevenítettek fel, ami akkor történt, amikor a felperes jelenlegi vezetője még ... rendőrkapitányként folytatta tevékenységét, nem hat ki - a felperes érvelésével szemben különösen nem automatikusan - a felperesre, nem sérti a jóhírnévét. Az I-II. rendű alperesek alappal hivatkoztak arra, hogy a felperes az adott közlések tekintetében nem rendelkezik keresetőségi joggal, ugyanis a személyére, tevékenységére vonatkozó kijelentés nem látott napvilágot a cikkek sérelmezett részeiben. A felperes fellebbezési hivatkozásával szemben a cikkekben megjelent sérelmezett közlések nem keltik azt a látszatot - amint arra az elsőfokú bíróság is helytállóan utalt -, hogy ... vezetői pozíciója okán mentesülhet a szabályok betartása alól. Helyesen döntött ezért az elsőfokú bíróság, amikor úgy ítélte meg, hogy a felperesi jogi személy a vezető beosztású dolgozójára tett közlés vonatkozásában - figyelemmel arra is, hogy a közlés alapjául szolgáló történet idején ... nem volt a felperes vezetője - nem rendelkezik keresetőségi joggal, mert az kifejezetten a vezető személyére vonatkozik, kizárólag az ő személyét érinti.

Az előzőekben kifejtettek alapján a felperes igényének érdemi vizsgálata szükségtelen volt, így nincs jelentősége annak, hogy a felperes arra helyesen hivatkozott fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság tévedett akkor, amikor úgy ítélte meg, hogy a felperes keresetében nem hivatkozott arra, hogy az I-II. rendű alperesek a felperes személyre vonatkozó sértő, valótlan tényt állítottak, hírszetteltek, illetőleg valós tényt hamis színben tüntettek fel.

Az elsőfokú bíróság a perben feltárt adatok okszerű mérlegelésével helytállóan állapította meg, hogy

a megjelentek miatt a felperes személyiségi jogai védelmére nem tarthat igényt. Nem tévedett ezért, amikor a felperes keresetét elutasította. A Fővárosi Ítélőtábla erre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - az előzőek szerinti indokolásbeli pontosítással - helybenhagyta.

A felperes a sikertelen fellebbezése következményeként köteles a Pp. 78. § (1) bekezdése, valamint a Pp. 86. § (3) bekezdése - miszerint a költségmentesség, az illetékmentesség, valamint az illetékfeljegyzési jog nem érinti az ellenfél javára megítélt perköltségek, továbbá a végrehajtási eljárás során a felek által lerótt illetékek és előlegezett költségek (végrehajtási költségek) megtérítésének kötelezettségét - alapján az I-II. rendű alperesek részére jogi képviselőjük ellátásáért a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdései szerint megállapított ügyvédi munkadíjból álló fellebbezési eljárási költség megfizetésére.

A 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a szerint a felperes teljes személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Budapest, 2017. szeptember 13.

. Sághy Mária s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kincses Attila s.k.
előadó bíró

Dr. Csordás Csilla s.k.
bíró